

вытѣ ладійкытѣ си, и така си направихъ
еднѣ голѣмѣ и дебелѣ чутурѣ.

Като искарахъ и това, рекохъ въ у-
мѣтъ си, сега нѣмамъ сито за да прѣ-
сявамъ брашното отъ трицытѣ. Но дой-
де ми на умѣ че за това могатъ да ми
послужатъ двѣ врьтоврьскы, дебели отъ
муселинѣ, които бѣхъ прѣнесълъ съ дру-
гытѣ нѣща отъ корабѣтъ. Тѣхъ като зехъ
направихъ двѣ вретчинкы които отре-
дихъ за тѣзи потрѣбѣ.

Подирѣ това идеше ми хлѣбарството,
на което работата бѣше да ся мѣси и
да ся опече въ пещь-тѣ. Когато искахъ
да пекѣ хлѣбѣтъ си, запаляхъ голѣмѣ о-
гнѣнь на посланото си съ черапицы (ту-
хлы) огнище, и като станяхъ дървата на
жарѣ, отстранявахъ ги малко отъ него,
послѣ го помитахъ добрѣ, напоконѣ ту-
рахъ тамъ тѣстото, което похлупяхъ съ
единѣ разслатъ прѣстенѣ ссѣдѣ, и за да
осрѣдоточѣ врьхъ него топлинѣтѣ обра-
вахъ го на около съ жарѣтѣ и горе-
нѣйтѣ пепель. Така печяхъ хлѣбѣтъ си,